

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00359 / 5.01.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
	Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
	Suspicious work	Authentic work
OS	RUSU, Tiberiu și GLIGOR, Gheorghe. <i>Educație tehnologică : managementul calității, protecția mediului, tehnologii de prelucrare a lemnului</i> . Cluj-Napoca : U. T. Pres, 2002.	
OA	RUSU, Tiberiu. <i>Managementul calității</i> . Cluj-Napoca: Mediamira, 1997.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
p.46:01 – p.51:29		p.72:01 – p.77:34
p.55:01 – p.57:38		p.23:01 – p.26:02
p.57:39 – p.59:00		p.26:06 – p.28:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul initial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	☒
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesă de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesă de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printre citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluitării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleleași premise cu aceleleași concluzii ca în opera autentică...”

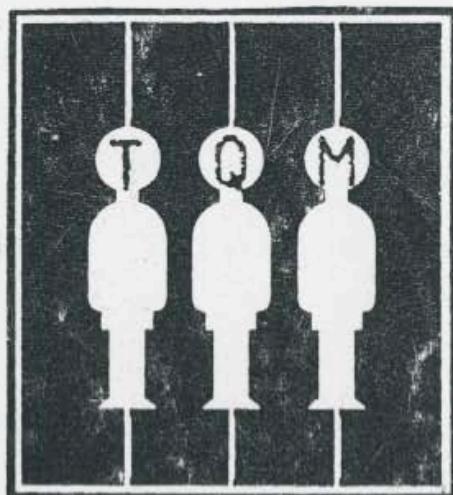
¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, preventire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

TIBERIU RUSU

**MANAGEMENTUL
CALITĂȚII**

**Editura MEDIAMIRA Cluj-Napoca
C.P. 117, O.P. 1 Cluj**

COLECȚIA INGINERULUI

T. Rusu, - Managementul calității, 1997

RECENZENȚI

Prof. dr. ing. Victor Romulus Constantinescu

Prof. dr. ing. ec. Ioan Abrudan

Şef. Iucr. ing. ec. Radu Rusu

© Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii MEDIAMIRA

ISBN 973-9358-07-1

CAPITOLUL 12

IMPLEMENTAREA SISTEMULUI CALITĂȚII CONFORM ISO 9000

12.1 INTRODUCERE ÎN PROBLEMATICA SERIEI DE STANDARDE ISO 9000

Ca rezultat al progresului tehnologic în toate domeniile se constată în imenția perioada de timp o expansiune a comerțului internațional. Această tendință va crește odată cu liberalizarea economică a fostelor țări socialiste și ducerea barierelor comerciale. Dezvoltarea marilor companii, în cadrul căror componentele și subansamblele sunt produse în alte țări e un alt factor ce duce intensificarea comerțului.

Aprovizionarea cu componente și subansamble în cadrul domeniului tehnologic intermediar și la nivel primar a marilor producători din SUA și Europa va baza tot mai mult pe țările în curs de dezvoltare din cauza competiției și a eșterii prețurilor la mână de lucru din aceste țări. Dar acceptarea acestor treprinderi ca furnizori va depinde de faptul dacă acestea pot respecta standardele internaționale ale calității. De aceea sistemul calității certificat în conformitate cu ISO 9000 va deveni o necesitate inevitabilă pentru intrarea și știnținerea afacerilor pe piața externă.

Seria de standarde ISO 9000 indică cerințele în termeni generali. După cum se știe seria de standarde ISO 9000 cuprinde în principal standardele : ISO 9001, ISO 9002 și ISO 9003, care pot fi folosite la certificare sistemului calității.

Sistemul calității definit în seria de standarde 9000 a fost dezvoltat ca să spuns la extinderea tot mai mare a pieței și a fost unanim acceptat. Îndemnătările activitățile de certificare, membrii statelor din comunitatea europeană l-au adoptat. Pentru țările plasate în afara acestei comunități, așa cum este cazul țării noastre, certificarea sistemului calității reprezintă un pașaport pentru intrarea pe piață vestică.

Înainte de introducerea sistemului calității în întreprinderile țărilor în curs de dezvoltare e necesară înțelegerea pietelor de desfacere, cultura industrială și perceperea calității. Deși există mari diferențe între ele, au o serie de caracteristici comune ce sunt subliniate în continuare. Economia țărilor în curs

de dezvoltare se bazează pe agricultură, ce acoperă 60-80 % din produsul național brut. Întreprinderile producătoare sunt de obicei familiale iar preocupări majore pentru managementul profesional se întâlnesc doar în întreprinderile mari ce lucrează sub licență multinațională. Astfel majoritatea producătorilor nu sunt conștienți de avantajele sistemului calității și de profitabilitatea lui pe termen lung. Mareea majoritate a populației este pauperă și de aceea aprovisionarea cu produse ține cont mai mult de preț și nu de calitate. Ca urmare mărfurile ieftine au trecere, iar cele de calitate ridicată cu prețuri ridicate nu au cumpărători. Industria este subdezvoltată, populația crește, cererea de bunuri depășind oferta și în aceste condiții orice produse indiferent de calitate se vinde. Cunoștințele consumatorilor despre calitate sunt aproape inexistente, consumatorii tinând să accepte orice este disponibil pe piață, iar organizațiile pentru protejarea consumatorului nefiind încă constituite decât în fază incipientă.

Dupa decolonizare, cele mai noi țări independente au trecut la dezvoltarea industriilor indigene. Pentru a-și salva industriile de competiția internațională au luat măsuri protecționiste cum ar fi restricțiile la import și barierile vamale. Astfel a dispărut competiția și a apărut fenomenul de autoliniștire ce a dat naștere ineficienței. În aceste țări, mărfurile de import sunt mult admirabile datorită mult mai slabei calității a produselor autohtone. Cumpărătorii industriali au acceași optică, componentele importate fiind acceptate fără verificări riguroase. Astfel s-a ajuns ca unele organisme multinaționale să profite de toate acestea, aruncând pe respectivele piele produse de slabă calitate. Situația țărilor în curs de dezvoltare devine tot mai gravă prin nivelul scăzut al forței de muncă, nesiguranța furnizării de materiale, dificultăți în negocierea returnării produselor defecte, toate acestea făcându-le vulnerabile în fața furnizorilor fără scrupule. Un număr mare de guverne din țările în curs de dezvoltare au recunoscut problemele cauzate de absența competiției și acum iau măsuri adecvate. Cel mai mare impediment în dezvoltarea calității este acela că producătorii nu conștientizează avantajele ei economice. Aceasta e rezultatul unor concepții greșite.

Calitatea costă scump. Totuși cercetările au arătat că o calitate mai înaltă nu costă mereu mai mult. Investițiile în cercetare și dezvoltare are ca rezultat creșterea calității. Îmbunătățind procesele de fabricație se poate ajunge la reduceri substanțiale în ceea ce privește costurile totale de producție. De-a lungul ultimelor două decenii, calitatea produselor industriale s-a îmbunătățit progresiv și costurile reale au scăzut.

Încă mulți manageri cred că punând accentul pe calitate se ajunge la reducerea productivității. Este greșită concepția că obținerea calității se face în detrimentul productivității. Aceasta este o moștenire a perioadei când controlul calității constă doar din inspecția fizică a produsului. Astfel o parte din producție se rebută. În concepția modernă a controlului calității, accentul este pus pe prevenirea apariției defectelor încă din fază de proiectare a produsului. Ca urmare una din cele mai importante activități de asigurare a calității este analiza unui proiect înainte de a fi introdus în producție.

Calitatea este afectată și de slaba pregătire a forței de muncă. În multe cazuri se dă vina pe lipsa de pregătire și conștiinciozitate a personalului muncitor. Aceștia pot fi trași la răspundere dacă sunt pregătiți corespunzător, au primit instrucțiuni amănunte, s-au stabilit mijloacele de verificare și evaluare a rezultatelor, s-au furnizat mijloace de reglare a echipamentelor, etc.

De cele mai multe ori se constată că personalul din conducere nu a asigurat toate aceste cerințe strict necesare pentru asigurarea calității produselor la un nivel acceptabil și a căutat "țapă ispășitor" pentru nivelul ridicat al produselor neconforme.

Calitatea poate fi asigurată prin verificare strictă. Verificarea propriu-zisă conduce numai la separarea pieselor bune de cele rebutate, dar ea însăși nu poate îmbunătăți calitatea unui produs. S-a constatat că circa 60-70% din deficiențele găsite în ateliere de producție se pot atribui proiectării, aprovizionării și tehnologiei.

Activitatea de control a calității nu e izolată, ea cuprindând toate compartimentele, de la marketing și până la transportul produselor finite. De fapt, ea trebuie să acopere și furnizorii de materiale și clienții.

12.2 CONCEPTE ȘI DEFINIȚII PRIVIND SISTEMUL CALITĂȚII ÎN SOCIETĂȚILE COMERCIALE INDUSTRIALE

Sistemul calității are drept scop integrarea tuturor elementelor care influențează calitatea produsului sau a serviciului oferit de firmă. Pentru a nu apărea confuzii privind unii termeni este bine să fie clar definiți. În cele ce urmează se vor defini cei mai importanți termeni utilizati în sistemul calității:

Calitatea este ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu care conferă acestuia aptitudinea de a satisface necesitățile exprimate (explicite) sau implicate;

Controlul calității reprezintă tehniciile și activitățile cu caracter operațional utilizate pentru îndeplinirea condițiilor de calitate ale produselor;

Asigurarea calității este ansamblul de acțiuni planificate și sistematice necesare pentru a da încredere tuturor că un produs sau serviciu va satisface condițiile de calitate specificate;

Politica în domeniul calității reprezintă obiectivele și orientările generale ale unei societăți comerciale în ceea ce privește calitatea aşa cum sunt ele exprimate oficial de către conducerea societății comerciale la nivelul cel mai înalt;

Conducerea calității reprezintă aspectul funcției generale de conducere care determină și implementează politica în domeniul calității;

Sistemul calității reprezintă ansamblul de structuri organizatorice, responsabilități, proceduri, procese și resurse care au ca scop realizarea efectivă a conducerii în domeniul calității.

Majoritatea producătorilor sau furnizorilor doresc obținerea calității și